

Sygn. akt II CNP 34/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 listopada 2011 r.,
skargi P. M.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 1 lutego 2011 r., wydanego
w sprawie z powództwa "A. W." Spółki Jawnej, Zakładu Pracy Chronionej W. Z., B.
G. – Z., A. Z.
z siedzibą w J.
przeciwko P.M.
o nakazanie złożenia rachunku z zarządu,

**odrzuca skargę i zasądza od skarżącego na rzecz powodowej
spółki 137 (sto trzydzieści siedem) złotych tytułem zwrotu
kosztów wywołanego nią postępowania.**

Uzasadnienie

W związku ze skargą pozwanego P. M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 1 lutego 2011 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga nie spełnia wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 3, 4 i 5 k.p.c. Nie wskazano przepisów, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny, zaś wymóg ten nie jest tożsamy z wymogiem określonym w pkt 2 powołanego przepisu.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem wyroku niezgodnego z prawem (por.: postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., sygn. akt IV CNP 38/05, OSNC z 2006 r., nr 7 - 8, poz. 141; postanowienie SN z dnia 22 listopada 2005 r., sygn. akt I CNP 19/05, nie publ.; postanowienie SN z dnia 23 września 2005 r., sygn. akt III CNP 5/05, nie publ.; postanowienie SN z dnia 11 sierpnia 2005 r., sygn. akt III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz. 16). Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, ten kreatywny wymóg skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia obliguje skarżącego do złożenia oświadczenia, że szkoda wystąpiła, jak również

do wskazania jej rodzaju i rozmiaru, a ponadto do powołania lub przedstawienia dowodów lub innych środków uwiarygodniających jego twierdzenie. Tak rozumianego obowiązku skarżący nie spełnił. Nie przedstawił jakichkolwiek skonkretyzowanych dowodów lub ich surogatów na okoliczność poniesienia wskazanej przez niego już wyrządzonej szkody, posiłkując się jedynie własnymi twierdzeniami.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien wykazać, że od zaskarżonego wyroku nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2009 r., sygn. akt I CNP 108/08, nie publ.). Oznacza to obowiązek przeprowadzenia analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku. Skarżący musi „wykazać”, a więc nie „wskazać”, „przytoczyć” czy „uwiarygodnić”, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu (postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., sygn. akt III CNP 23/05, OSNC z 2006 r., nr 7 - 8, poz. 140). Nie chodzi tylko wykazanie niemożliwości skorzystania ze skargi kasacyjnej, czy skargi o wznowienie postępowania, ale także z innych środków prawnych pozwalających na zmianę lub uchylene orzeczenia, ewentualnie służących pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności (zob. postanowienie SN z dnia 24 lipca 2008 r., sygn. akt I CNP 50/08, nie publ.). Skarżący odniósł się jedynie do niedopuszczalności skargi kasacyjnej i skargi o wznowienie postępowania. O ile można przyjąć, że wykazał niedopuszczalność skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie, to nie można tak ocenić jednozdaniowej wzmianki na temat

niedopuszczalności skargi o wznowienie postępowania, abstrahując już od braku analizy prawnej niedopuszczalności innych środków prawnych.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., zaś o kosztach postępowania - na podstawie art. 98 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.